

עמ"ת 47015/09/22 - אביתר כהן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 47015-09-22 (עציר)
תיק חיצוני: 401698/2022

בפני
העורר
כבוד השופט אוהד גורדון
אביתר כהן (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד שלום בן שבת

נגד
המשיבה
החלטה
מדינת ישראל

לפני ערר שהוגש היום (21.9.22). העורר מבקש להשיג על החלטת בית משפט השלום (כב' השופט ח' פס) מיום 8.9.22.

רקע

1. העורר הועמד לדין. במסגרת שלושה אישומים הוא מואשם בביצוע של שורת עסקאות של מכירת סם מסוג קנביס ללקוחות שונים, אליהם הגיע לאחר תיאום באמצעות יישומונים. אישום נוסף עוסק בהחזקת שקיות מחולקות ובהם הסם האמור במשקל כולל של כ-181 גרם, חשיש במשקל של כ-99 גרם ומזומנים.
2. העורר אישר בפני בית המשפט קמא קיומן של ראיות לכאורה לאישום ההחזקה הגם שטען שהוא מחלק את הסם לחולים. לגבי אישומי הסחר טען להעדר ראיות או למשקלן הנמוך.
3. בהחלטה מושא הערר, דחה בית המשפט קמא את עיקר הטענות. לגבי אחת העסקאות נקבעה חולשה ראייתית בהעדר חוות דעת של מעבדת מז"פ, אך צוין שהקונה מתארת את העסקה. לגבי האמירה הנזכרת לעיל בדבר מטרת החזקת הסם באישום השני נקבע שהעורר בחר לשתוק בחקירה, וכי ביחס לחלק מהעסקאות לא נטען על ידי הקונים שמדובר בסם לצרכים רפואיים. לגבי יתר העסקאות - היינו, עיקרן - נקבע קיומן של ראיות לכאורה בעצמה מלאה. במסגרת זו צוין בית המשפט קמא כי הוצגו התכתבויות בין העורר לקונות, שגם מזהות את העורר. גם בהקשר זה צוינה בחירת העורר שלא להציג גרסה בנוגע למכירות האמורות בעיקר חקירותיו, כשבהמשך טען שהקונות משקרות וביחס לסמים שנמצאו ברכבו בחר שלא להשיב. בית המשפט הוסיף וקבע קיומה של עילת מעצר וסבר, כי למרות העדר הרשעות קודמות ומכתבים שהוצגו בעניינו של העורר נדרש לקבל את תסקיר שירות המבחן טרם הכרעה, וזאת למרות טווחי הזמנים הארוכים יחסית בהגשת תסקירים (ותוך ציון כי התקבל עדכון משירות המבחן שהוא נערך לצמצום הפערים). העורר הופנה לכן לשירות המבחן ונקבע דיון המשך ליום 30.10.22.
4. העורר, כך בתמצית, סבור שיש לאפשר לו להשיג על הקביעות הראייתיות כבר עתה, בשל ההמתנה הצפויה לתסקיר. הוא מציג טענות לראיות, שבמהותן חוזרות על הטענות שהעלה בפני בית המשפט קמא, ועותר לשחרורו ממעצר.

5. לאחר בחינה, אני סבור שיש להידרש לערר.

המדובר ב"ערר ביניים": ערר המוגש על החלטה חלקית, בעיצומו של הדיון בערכאה הדיונית בבקשת המעצר וטרם הכרעה סופית. אחזור על דברים שצינתי במקרים דומים (למשל עמ"ת 47510-05-22, עמ"ת 27355-05-22) - לפיהם, הגם שניתן להגיש ערר ממין זה, ההידרשות לו לרבות קיום דיון בו מסורה לשיקול דעת בית המשפט ותיעשה במקרים חריגים בלבד. לפי ההלכה הפסוקה, המצב הראוי הוא לאפשר לערכאה הדיונית לסיים את מלאכתה. בין היתר, נשענת הלכה זו על הרצון לייחד את הביקורת השיפוטית למצב דברים שלם, ועל שיקולים מעשיים של יעילות הדיון. חריגים לכך ייתכנו במקרים מובהקים כגון טעות ברורה בהחלטה (למשל בש"פ 371/15 **בלעום נ' מדינת ישראל** (19.1.15), בש"פ 3771/17 **סלאמה נ' מדינת ישראל** (9.5.17), בש"פ 6661/18 **כהן נ' מדינת ישראל** (21.9.18)).

6. עניינו של העורר אינו ממין החריגים המצדיקים להידרש ל"ערר ביניים". ראשית, טיעוני בדבר הדחיפות בהכרעה בטענותיו הראייתיות כבר עתה בשל הקושי בהמתנה לתסקיר שירות המבחן מאבד ממשקלו, שעה שהעורר עצמו בחר להגיש את עררו כשלושה עשר ימים לאחר שניתנה ההחלטה מושא הערר. אין בפניי כל הסבר לבחירה זו, שנוטלת את העוקץ מן הטיעון.

אמנם, העורר מציין בצדק כי זמני ההמתנה לתסקיר ארוכים, אך זהו טיעון שנכון לכל מקרה של הפניה לתסקיר לאחר הכרעה בטענות ראייתיות, ולא מצאתי כי עניינו של העורר מציג נסיבות חריגות במיוחד בשלן יש להידרש לעררו כבר עתה על יסוד טיעון זה ובכלל.

7. בכלל זה יצוין, כי לעורר מיוחסות עבירות של סחר בסמים והחזקת סם, לגביהן מורה הפסיקה על גישה קפדנית בשקילת שחרור ממעצר וזאת בשל המסוכנות הרבה הגלומה בהן לציבור. אין מדובר במקרה אחד או שניים אלא בריבוי עסקאות, שהשילוב בין לבין האישום העוסק בהחזקה מציג תמונה המעצימה את עילת המעצר.

לכן, ותוך שאני מודע לנתוני העורר שפורטו לעיל ואיני קובע מסמרות, הרי שלעת הזו לא ניתן להתרשם כי אף אם היה בית המשפט קמא בוחר שלא להמתין לתסקיר, היה מורה על שחרור העורר ממעצר. בוודאי שאין כל "טעות בולטת" בהחלטה להפנות את העורר לשירות המבחן, ואין הצדקה לחרוג מהכלל שהוצג לעיל ולהכריע בנפרד בטענותיו הראייתיות כבר בשלב הביניים.

8. בנסיבות אלה אין להידרש לערר הביניים, ואני מורה על מחיקתו.

9. המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אלול תשפ"ב, 21 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.